

Како награда за тоа што во 2001 година го зеде оружјето и се бореа против уставниот поредок на државата, поранешни "борци" на ОНА добија обука за компјутери и за англиски јазик. Ваквите "борци" за човекови права, освен што ги амнестиравме со Законот за амнестија, веројатно ќе ги згрижиме и со закон за ветераните на ОНА. Па, наместо извинување од државата кон семејствата на македонските бранители за недостоинственоста и за тоа што не им изградила соодветно спомен-обележје, ќе се случи парадокс - оние кои пукаа против нејзиниот суверенитет да бидат заштитени како "поларни мечки".

ГО ИЗЕДНАЧУВААТ СТАТУСОТ И НА ПАРАВОЕНИТЕ ФОРМАЦИИ

АКО ВО ВОЕНИТЕ КАМПОВИ СЕ ОБУЧУВАА КАКО ДА ГО УРИВААТ УСТАВНИОТ ПОРЕДОК НА ДРЖАВАВА, ДЕНЕС СЕ УЧАТ КАКО ДА СЕ "РЕСОЦИЈАЛИЗИРААТ" ВО ИНФОРМАТИЧКОТО ОПШТЕСТВО

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Интегративците бараат закон за решавање на статусот на ветераните на ОНА, а Македонскиот центар за меѓународна соработка презентира податоци од проектот "Ресоцијализација на поранешните борци", во кој преку курсеви за компјутери и за англиски јазик обучувале и припадници на безбедносните сили и припадници на паравоената ОНА. Иако Македонија сè уште не одговорила на прашањето што ни се случи во 2001 година, и дали тие навистина може да се наречат "борци", ако при тоа се земе предвид улогата која тогаш ја имаа, факт е дека во Проектот се изедначени и бранителите и паравоената ОНА. Оттаму ќе речат дека според меѓународната терминологија, и едните и другите се нарекувале борци, но сепак ние, Македонците, пред да ги прифатиме овие термини, ќе треба да си објасниме сами на себе за што и против кого се бореа овие т.н. "борци" за човекови права?

Всушност, предвреме, без закон за

"ГЕРИЛЦИТЕ СО КОМПЈУТ

ветераните на ОНА, за кој прашање е и дали навистина ни е потребен, сами ги прогласивме "албанските герилци" за привилегирана категорија граѓани и направивме неправда кон македонските бранители. Значи, како награда за тоа што го зеде оружјето в рака ги седнавме на компјутер. И ако некогаш во воените кампови тие се обучуваа како да го уриваат уставниот поредок на државата, денес за возврат ние ги учиме како се држи компјутерскиот "глушец", како се сурфа на Интернет, но и како да "шпикуваат" англиски јазик.

НЕЛОГИЧНОСТИ

Врз основа на што го изедначуваме нивниот статус кога едните се бореа за територија, а другите за одбрана на татковината. Тоа беа две спротивставени воени формации. Едните ја напаѓаа државата и се бореа за насилна промена на нејзините граници, а другите ја бранеа и по цена на живот. За македонските бранители нема ниту достоинство спомен-обележје, а на нелегалните спомен-градби на загиналите припадници на

А МАКЕДОНСКИТЕ БЕЗБЕДНОСНИ СИЛИ И

Евентуалното обезбедување бенефиции и награди за оние кои употребиле насилство, би значело рушење на етичкиот кодекс. А тоа погубно би се одразило врз иднината на земјата и генерациите кои доаѓаат. Но, по сè изгледа попусти ќе ни бидат предупредувањата, зашто искуството покажа дека во оваа држава повеќе права имаат оние кои се бореа против неа или со други зборови јазикот на оружјето е посилен од зборовите! Кај нас преовладува оружјето, а не разумот. Следствено, на тоа, веројатно ќе биде донесен и законот за ветераните на ОНА, бидејќи очигледно е дека и покрај негодувањата, постои некаков договор за овие "герилци", на што предупредуваат и странците.

ОНА, никој ништо не им може, или не сака да им се спротивстави. Како што тргнале работите веројатно и законски ќе бидат обезбедени нивните привилегии, кои ги "заслужува" како надоместок за нивната "активност" во 2001 година, а сè тоа на штета на македонските безбедносни сили. Намерно ли забораваме дека со еднаквото вреднување на едните и на другите ќе направиме целосно девалвација на поимите патриотизам и одбрана на државата. Но, веќе одамна во оваа држава се изместени вистинските вредности, односно отидоа во погрешна насока. Сепак, сè

иднината на државата двете завојувани страни ќе треба да се помират. Но, за што заедничко ќе зборуваат и со тоа кон што обединувачки ќе се стремат лица кои убиваа и лица на кои им беа убиени најблиските? Досега имаше некакви обиди за некакво помирување, но се покажа дека раните сè уште не се залекувани, уште помалку заздравени и дека секој момент ситуацијата може да експлодира. Сепак, само политичарите и од двата корпуса собираа поени и глумеа дека во некогашната оаза на мирот повторно цутат "рози". Но, наместо "розите" го има фитилот, кој секој момент може да се запали. Освен тоа, тука се и секојдневните закани и уцени. Ако некогаш тие се однесуваа на повикот за крваво сценарио, тогаш денес, со исклучок на Фазли Велиу (ако Албанците не бидат целосно рамноправни со Македонците и ако Косово не стане независно и тука и таму ќе се врати оружјето), од чија изјава се оградува ДУИ, се во насока на напуштање на законодавниот дом и блокада на политичкиот процес.

Сепак, постои оправдано стравување дека работите можат да излезат од контрола. Дека страстите сè уште не се смирени покажува и фактот што во Проектот на МЦМС, бранителите и припадниците на ОНА не сакале директна соработка, односно меѓусебен контакт, зашто процениле дека сè уште не е време за такво нешто. Меѓутоа, прашање е дали воопшто ќе дојде тоа време, но и дали ќе можеме рамнодушно да седиме до виновниците за смртта на блиските?

За оваа држава е срамно во ист кош да се стават оние кои ги уништуваа суверенитетот и територијалниот интегритет на Република Македонија, со

имаат оние кои се бореа против неа, или со други зборови - кај нас јазикот на оружјето е посилен од зборовите! Преовладеа оружјето, а не разумот. Следствено на тоа, веројатно ќе биде донесен и законот за ветераните на ОНА, бидејќи очигледно е дека и покрај негодувањата, постои некаков договор за овие "герилци", на што предупредуваат и странците. Во ваков случај Македонија ќе стане прва држава во светот која признава права на терористи кои убиваа припадници на АРМ и на МВР, убиваа цивили и правеа вандалски дела.

ПАРАДОКС

Ако до пред некое време се тврдеше дека барањата на ДУИ за згрижување на припадниците на паравоената УЧК (ОНА) се сосема логична последица на потпишувањето на охридскиот Рамковен договор, сега се потврдува дека овие барања на интегративците се последица на новиот договор меѓу нив и ВМРО-ДПМНЕ, чие постоење владиниот врв категорично го демантираше. Сепак, странците инсистираат да се спроведе договореното, кое де факто постои, иако опозицијата најавува опструирање.

Што е договорено за "албанските герилци" и за употребата на албанскиот јазик во јавните институции, не откриваат, но барем засега се констатира дека записникот од нивните разговори, кој го направиле претставници од САД и од ЕУ, е токму тој договор. Всушност, јазикот и статусот на "албанските герилци" биле дел од "мајскиот договор", а од неодамна се составен дел и од Резолуцијата на Европскиот парламент, кој Ма-

НА ОНА ПУКААТ" ЕРСКИ "ГЛУВЦИ"

ова што денес ни се случува е само континуирана последица на настаните од таа кобна година и на "нашата слабост", вистински да им се спротивставиме, односно ова е само дополнување на Законот за амнестија со кој им ги простивме крвавите дела на "онанистите" и ги сместивме во институциите на системот.

Тоа е една континуирана политика која се заговара од 2001 година наваму, секако потпомогната од надвор, а во насока на давање што повеќе права на некогашните "борци за човекови права".

Ќе речат времето на нетрпеливоста треба да мине и дека во интерес на

оние кои гинеа за одбрана на татковината.

Според законите, во Македонија сите граѓани имаат еднакви граѓански и социјални права. Не зборуваме за тоа колку тие се почитуваат, бидејќи тоа е прашање на лошото практикување на власта. Но, евентуалното обезбедување бенефиции и награди за оние кои употребиле насилство, би значело уривање на етичкиот кодекс. А тоа погубно би се одразило врз иднината на земјата и врз генерациите кои доаѓаат. Но, по сè изгледа, попусти ќе ни бидат предупредувањата зашто искуството покажа дека во оваа Македонија повеќе права

кедонија треба да го спроведе за побрзо да се почнат преговори за членство во ЕУ.

"Не ни пречи терминот 'албански герилци', бидејќи тоа е според меѓународната терминологија. Важно ни е поранешните припадници на ОНА да добијат исти права како бранители", изјави Агрон Буцаку.

Парадокс до парадокс. И така во недоглед. Живееме во стилот на парадоксот на Диоген и во земјата на апсурдите. И наместо извинување од државата за семејствата на бранителите за недостоинственост се случува апсурд. Што следува по ова?